

سوره غاشيه

شماره: ۸۸

جزء: ۳۰

محل نزول: مکه

ترتیب نزول: ۶۸

تعداد آیه: ۲۶

ahlolbait.com

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

به نام خدا که رحمتش بی اندازه است و مهربانی اش

همیشگی.

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ

به نام خدا که رحمتش بی اندازه است و مهربانی اش
همیشگی.

وَجُودٌ يَوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌ

در آن روز چهره هایی زبون و شرمسارند؛ (۲)

عَامِلَةٌ نَاصِبَةٌ

[آنان که همواره در دنیا] کوشیده اند و خسته شده اند [و

سرانجام سودی نیافته اند] (۳)

تَصَلَّى نَارًا حَامِيَةً

در آتشی سوزان درآیند. (۴)

تُسْقَى مِنْ عَيْنِ آيَةٍ

آنان را از چشمه ای بسیار داغ می نوشانند؛ (۵)

لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ ضَرِيعٍ

برای آنان طعامی جز خار خشک و زهرآگین

وجود ندارد (۶)

لَا يُسْمِنُ وَلَا يُغْنِي مِنْ جُوعٍ

که نه فربه می کند و نه از گرسنگی

بی نیاز می نماید. (۷)

وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَاعِمَةٌ

در آن روز چهره هایی شاداب و باطراوت اند (۸)

لِسَعْيِهَا رَاضِيَةٌ

از تلاش و کوشش خود خشنودند (۹)

فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ

در بهشتی برین اند (۱۰)

لَا تَسْمَعُ فِيهَا لَاغِيَةً

در آنجا سخن لغو و بیهوده نشنوند (۱۱)

فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ

در آن چشمه ای روان است (۱۲)

فِيهَا سُرُرٌ مَّرْفُوعَةٌ

[و] در آنجا تخت هایی بلند و با ارزش قرار دارد (۱۳)

وَ أَكْوَابٌ مَّوْضُوعَةٌ

و [در کنار چشمه هایش] قدح ها نهاده شده است (۱۴)

وَنَمَارِقُ مَصْفُوفَةٌ

و [دیگر از نعمت هایش] بالش هایی پهلوی هم چیده

[برای تکیه زدن بهشتی ها] ست (۱۵)

وَزَرَابِي مَبْتُوثَةٌ

و فرش هایی زربافت و گسترده

[که روی آن می نشینند.] (۱۶)

أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ

آیا با تأمل به شتر نمی نگرند که چگونه

آفریده شده؟ (۱۷)

وَإِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ

و به آسمان که چگونه بر افراشته شده؟ (۱۸)

وَإِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ

و به کوه ها که چگونه در جای خود

نصب شده؟ (۱۹)

وَإِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ

و به زمین که چگونه گسترده شده؟ (۲۰)

فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ

پس تذکر ده که تو فقط تذکر دهنده ای؛ (۲۱)

إِلَّا مَنْ تَوَلَّىٰ وَكَفَرَ

ولی کسی که [به دنبال تذکر پی در پی] روی گردانید

و کفر ورزید. (۲۳)

فَيُعَذِّبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ

پس خدا او را به عذاب بزرگ تر عذاب

خواهد کرد. (۲۴)

إِنَّا إِلَيْنَا يَأْتُهُم

قطعاً بازگشت آنان به سوی ماست. (۲۵)

مِثْمِثٌ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ

آن گاه بی تردید حسابشان بر عهده ماست. (۲۶)